

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

9 iulie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Nicolae Gordilă,

Judecătorii - Elena Covalenco, Ion Guzun,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2014 de avocatul Ropot Veaceslav în numele inculpatului

Guțu (Filipovici) Veaceslav Alexandru, născut la 11 februarie 1994, originar și domiciliat în mun.Chișinău, str.Belgrad 19/1, odaia 55.

Termenul examinării cauzei:

1. 19.02.2013 - 24.12.2013 - prima instanță,
2. 19.02.2014 - 18.03.2014 - instanța de apel,
3. 06.06.2014 - 09.07.2014 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 24 decembrie 2013, Guțu (Filipovici) Veaceslav a fost condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, la 2 ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Guțu (Filipovici) Veaceslav, la 11.01.2013, pe la orele 05.00, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a pătruns pe fereastră în încăperea grupei pregătitoare nr.9 a grădiniței-creșe „Mugurel” nr.98, amplasată pe str.Cetatea Albă 152, mun.Chișinău, de unde pe ascuns a sustras un aparat de fotografiat de model „Canon Ixus 130”, care aparținea cet.Sambrai Stela, cauzîndu-i părții vătămate o daună materială considerabilă, în sumă de 4000 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă, invocînd că instanța la emiterea sentinței nu a ținut cont de faptul că la momentul comiterii infracțiunii avea la întreținere soția însărcinată, care nu era și nu este încadrată în câmpul muncii, a restituit aparatul de fotografiat, partea vătămată nu are pretenții materiale, a recunoscut integral vinovăția, în prezent are la întreținere un copil minor și se căiește sincer de cele comise.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2014, a fost respins, ca nefondat apelul inculpatului, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel a constatat că prima instanță obiectiv și sub toate aspectele, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, a examinat și apreciat probele administrate în cauză, care dovedesc cu certitudine vinovăția lui Guțu (Filipovici) Veaceslav în săvîrșirea infracțiunii imputate, fiind bazate pe declarațiile părții vătămate S.Sambri, a martorului M.Muntean, date atît la urmărirea penală, cît și în cadrul cercetării judecătorești, care coroborează cu materialele cauzei, inclusiv și cu declarațiile inculpatului V.Guțu

(Filipovici), care a recunoscut vina, astfel că corect instanța a încadrat acțiunile acestuia în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal.

La fel, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță, ținând cont că pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, luând în considerație că inculpatul anterior deja a fost condamnat la pedeapsa cu închisoare, ispășindu-și pedeapsa, însă nu și-a făcut concluziile corespunzătoare și a săvârșit din nou o infracțiune, corect și întemeiat a concluzionat că inculpatul va putea fi reeducat și corijat numai fiind izolat de societate, aplicându-i pedeapsa privativă de libertate.

De asemenea, instanța de apel a menționat că argumentele indicate de inculpat nu pot fi reținute ca temei justificat de casare a sentinței, deoarece la stabilirea pedepsei s-a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria celor mai puțin grave, de persoana inculpatului, care se caracterizează negativ, fiind anterior condamnat de comiterea infracțiunilor similare, nu este angajat în câmpul muncii și se află la evidența medicului narcolog ca consumator de substanțe toxice.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că pedeapsa stabilită inculpatului este în limita legii penale în baza căreia a fost recunoscut vinovat.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul V.Ropot în numele inculpatului care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, prin care lui V.Guțu (Filipovici) să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă, pe motiv că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, invocând că la stabilirea pedepsei inculpatului, instanțele nu au reținut circumstanțele atenuante prevăzute în cauză, nu au fost luate în considerație argumentele inculpatului, și anume că s-a căsătorit, are la întreținere un copil minor, că după căsătorie nu a mai comis careva infracțiuni, precum și faptul că partea vătămată nu a formulat careva pretenții față de inculpat de ordin moral, fapt pentru care este posibilă aplicarea pedepsei sub formă de amendă.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, avocatul V.Ropot în numele inculpatului a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Colegiul penal constată că motivul invocat de recurent nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Totodată, instanța reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărârea instanței de apel, precum că aceasta fără a-și motiva soluția, neîntemeiat a menținut sentința prin care inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa închisorii, considerând că instanțele neîntemeiat nu au reținut circumstanțele atenuante prevăzute în cauză.

La acest capitol, Colegiul atestă că, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Consultând textele sentinței și deciziei instanței de apel, Colegiul reține că ambele instanțe au ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuează răspunderea, de persoana inculpatului, care anterior a fost condamnat pentru comiterea faptelor similare și din nou a comis infracțiune, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia, aplicându-i pedeapsa de 2 ani închisoare, astfel că aceasta se încadrează în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia inculpatul a fost recunoscut vinovat.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care face referință recurentul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptelor comise.

Totodată, se evidențiază faptul că, argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel pe deplin le-a examinat, și s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor. Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală. Alte probleme de drept care ar afecta hotărârile în cauză nu au fost invocate și nici nu se conțin în materialele dosarului.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Astfel, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatului, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ropot Veaceslav în numele lui Guțu (Filipovici) Veaceslav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2014 în cauza penală în privința lui Guțu (Filipovici) Veaceslav, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 30 iulie 2014.

Președintele

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Ion Guzun